

DE NORD A SUD

Sant Salvador d'Horta, teatralitzat

Aquest cap de setmana -28 i 29 de maig, a s'horabaixa, que diuen a Mallorca (posem, 20 h)-, ben bé mig poble d'Horta de Sant Joan evocarà teatralment al Convent la vida i miracles (que en va fer, i molts, curant tota mena de malalts, i per això el van fer sant) del frare franciscà Salvador Pladevall (nat el 1520 a Santa Coloma de Farners i mort a Càller, Sardenya, el 1567), en un text escrit per qui millor podia fer-ho, l'Àngel Vilamajó Farré -lleidatà de Maldà, a l'Urgell, antic professor de Belles Arts, artista-pintor, activíssim encara als seus gairebé 82 anys-, el qual, el 2013, va publicar una esplèndida monografia històrica, molt ben il·lustrada, sobre, justament, el Convent de Sant Salva-

dor d'Horta de Sant Joan, titulada *El Cor d'Horta*, tot ell travessat pels deu o dotze anys en què hi fou figura senyera el venerat framenor Salvador.

Un dels que, entre molts, participen a l'obra, en Jesús (Txus) Carbó, em diu a la plaça d'aquest poble: "Xeic, ho petarem, eh!". I m'ho crec, perquè conec gairebé tots els que hi participen, me'ls trobo i saludo pels carrers; i, és clar, a la plaça es concentra, al voltant dels bars, l'àgora grega i el fòrum romà d'aquest conjunt humà que encara manté l'herència de la millor saviesa rural i el record dels qui, com sant Salvador i Pablo Picasso, van viure entre aquestes muntanyes dels Ports, on llurs vides es formaren i es transformaren.

L'obra teatral de Vilamajó em sembla recordar que es titula *El místic d'Horta*, i és que Salvador tenia una connexió espiritual i terrenal molt ben establerta: tant podia fer sessions de curació corporal i religiosa a les multituds que li arribaven de tot Espanya -i potser fins i tot, de fora-com retirar-se a una cova, pedres amunt de la triangular muntanya de Santa Bàrbara (a la base del qual hi havia -i hi ha- el convent), per tal de, en solitud ardent, elevar els ulls al cel i donar gràcies al Déu de tot i de tots per la Gràcia amb què el dotava, talent, com tres-cents anys abans, des d'Assís, Francesc inaugurava la gran epopeia franciscana.

Jo vaig visitar aquesta cova on es re-

tirava Salvador, d'igual manera que vaig estar a la també cèlebre balma on Picasso, amb Manuel Pallarès, va viure un meset cap a l'any 1899, enmig de barrancs i rius, de pins i carrasques, en una semblant solitud mística de comunió total amb la naturalesa salvatge, una experiència que, poc o molt, tothom hauria de fer. Aquesta peça de teatre -que havia de ser estrenada el 2020, en ocasió dels 500 anys del naixement del frare selvatà- es recupera ara i, durant tot aquest temps, ha pogut ser més treballada, per la qual cosa, com diu en Txus Carbó -en la personalitat del qual jo hi veig moltes traces de l'esperit que animà Sant Salvador- "ho petarem".

Xavier Garcia
escriptor

N'estic convençut: a Horta hi ha una fe total en Sant Salvador. Quan arriba la seva festa, cada 18 de març, es munta un gran aplec al convent, amb missa, processó amb la figura del sant, música i paella enorme, i als balcons del poble llueix el drap amb la seva figura i una petició, tot esperant que, encara que ja no hi sigui, continui fent miracles. En el cos i en els cors.